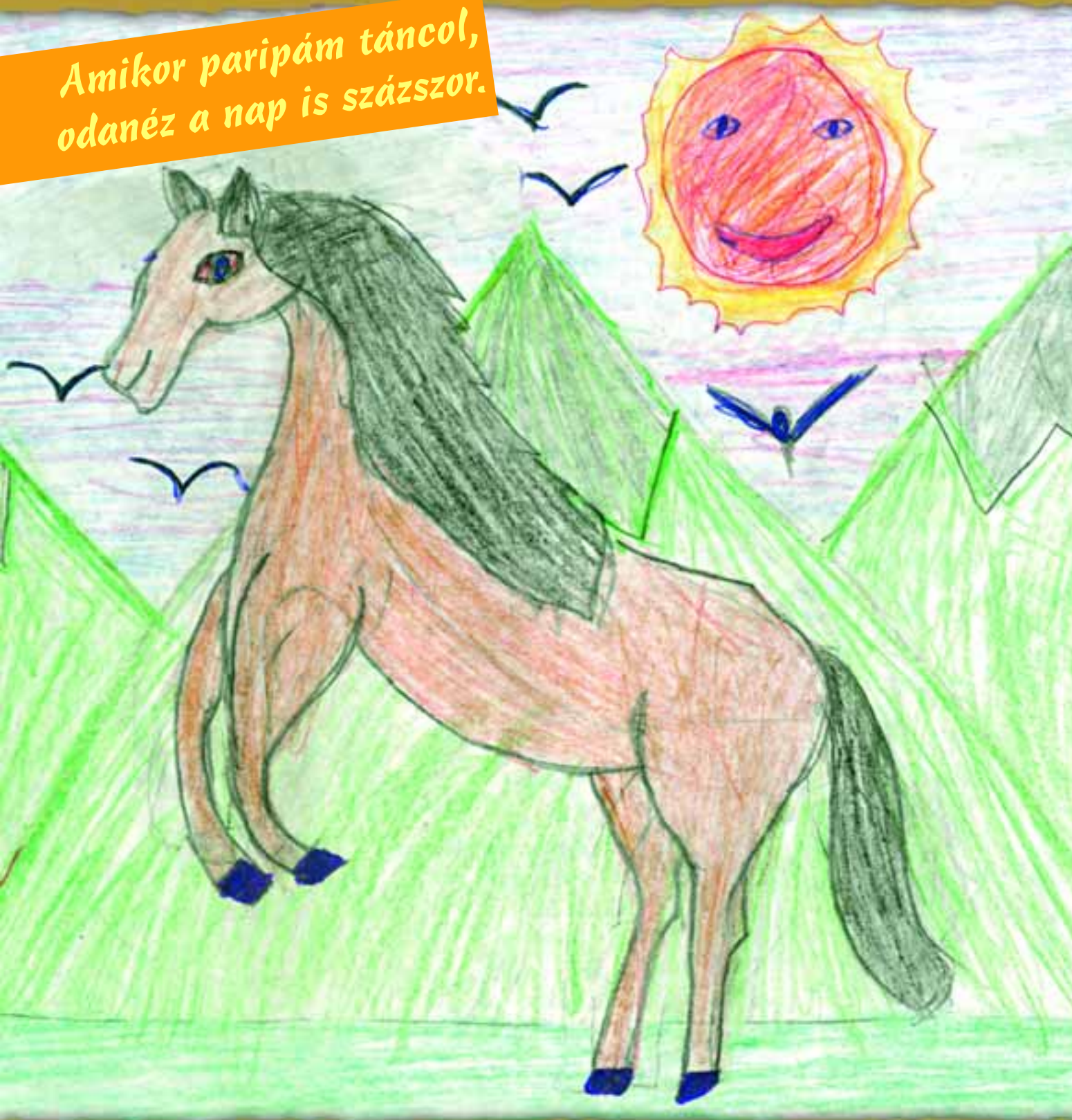

NAPSUGÁR

2006. JÚNIUS

GYERMEKIRODALMI LAP • L. ÉVFOLYAM 572. SZÁM

*Amikor paripám táncol,
odanéz a nap is százszor.*

Vidám vakációt kívánunk!

Paripám csodaszép pejkő

Simogattad már sörényét?
Belenéztél meleg, barna szemébe?

A magyar embernek már ősidők óta vadászatban, harcban, munkában, vándorlásban segítője, villámgyors, okos, hú társa volt a ló, a **legszebb és legnemesebb háziállat**. 70 kilométeres sebességgel vágat, kitűnő a hallása, csodamód megérzi a veszélyt, s ha kell, megmenti gazdája életét.

Istenüknek, Hadúrnak **őseink** a legkedvesebbet, olyan makulátlan, hófehér paripát áldoztak, amelyiknek a hátán még nem volt nyereg. A honfoglalás korában a vitézeket lovukkal együtt temették el.

Etruszk lovas. Az olasz Alinei professzor bebizonyította, hogy a mai Itália őslakói, az etruskok magyarul beszéltek.

Szent István lovasszobra a budai várban, Mátyás királyé Kolozsváron áll. A gelencei és a székelyderzsi templom freskóján Szent László királyunk Szög nevű paripáján üldözi az ellenséget.

Hortobágyi csikós

Mind a hunok, mind az ősmagyarok lóháton száguldották be Európát, retteggett **lovas-íjászok** voltak.

Árpád fejedelem lovasszobra Pesten

A ló egészen a XX. század első feléig a magyar katona bajtársa maradt. **Huszáraink** híre messze túlterjedt az ország határain.

Ki alkotta a kolozsvári Mátyás-szobrot?

Némelyik lovunknak híre-neve évszázadokon keresztül fennmaradt.

Híres magyar versenyparipa volt Bethlen gróf **Incitatoja** és az Európa-szerte ismert tápiószentmártoni **Kincsem**, akit kanca létére egyetlen paripa vagy csődör sem tudott legyőzni.

A jó lónak nincsen rossz út.

Dobban, koppan,
gyors galoppban,
dús sörénye föl-föllobban,
karcsú háta meg-megvillan,
mint a pillanat, elillan.

Almásderes, fakó, sárga,
megfeszül a kantár szára,
fut az idő, hull a patkó,
a szerencse csak forgandó.

Térül-fordul, földre hajlik,
de a föld is csak morajlik,
fönt az égen párját várja
az éj szárnyas paripája.

László Noémi

A díszes egyiptomi harci szekeret maga a fáraó hajtja.

A **trójai lóról** biztosan hallottatok. A ravasz görögök egy nagy faló gyomrában rejtették el néhány harcosukat, s elvultak Trója vára alól, mintha feladták volna a harcot. A trójaiak bevontatták várukba az ajándékot, s örömben mulatozni kezdtek. Az éjszaka leple alatt aztán a katonák kimásztak, és kinyitották a kaput társaiknak. Így esett el Trója.

Amikor még nem autók száguldoztak az utakon, az emberek **lóháton, lovaskocsin** utaztak, a csatába is többnyire lóháton mentek.

A tenyésztők a ló két fő tulajdonságát erősítették: a **gyorsaságot** és az **erőt**.

Az arab harcosok könnyű vászon kaftánja nem volt megterhelő a lónak, ezért az **arabs papírpák** karcsúak és gyorsak. Az **angol**

lovagok páncélja, pajzsa, kopjája igen súlyos volt, ezt csak a nagytestű, izmos, erős **harci mén**, a **Black Horse** bírta el. A lovagkor után e robusztus fajtát igavonásra használták.

Mit jelent ez a szólás: lóvá tesz?

A **nyereg nélkül lovalgló indián** szinte **eggyé olvadt lovával**: kölcsönösen értették egymás minden rezdülését.

Hátaslóként vagy szekér, kocsi, hintó elé fogva a ló 4000

éven keresztül az ember legfontosabb szállítója, igavonóként a legerősebb munkavégzője volt.

A motor erejét ma is lóerőben mérik.

A cowboyok életük javát lóháton töltötték.

KISS DÉNES LOVAS

Patkó koppan,
paripa lépked,
útkő dobban:
– Gyí, paci!

Patkó csattog,
nézik a népek,
szikrákat vernek
lépés-koppok.

Paripa táncol,
lovasa délceg.
Gyí-gyí-gyí!
Paripa érti:
nyihaha!

Patkó koppan,
útkő dobban,
egyre jobban
nyihaha harsog,
s gyí, paci!

volt népszerű. Ma a futás mellett kedvenc versenyszám az ugratás, az akadályverseny és a fogathajtás. Ez utóbbiban a magyarok világbajnokok.

Mondjatok olyan
növényt, amelynek
névében szerepel a ló!

A ló a lépeget, poroszkál, üget, trappol, vágta, ugrik sőt úszik is. Amikor lépeget, mindegyik lábát külön-külön emeli és rakja le.

Ügetéskor átlósan álló lábait mozdítja egyszerre.

Leggyorsabb mozgása a vágta. Van olyan pillanat, amikor mind a négy láb a levegőben van.

A rodeo a cowboyok kedvenc legény-próbája: ki tud tovább a hátán maradni a zabolátlan vadlónak.

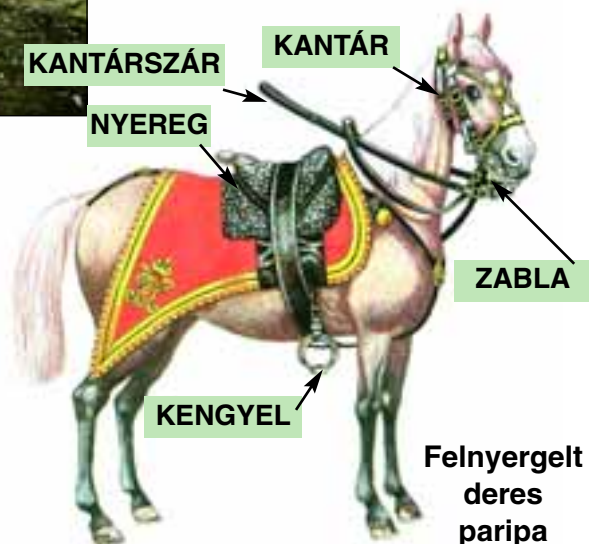
A földkerekség legnagyobb boldogságát a nyeregben találod meg. – A lóval való együttlét, gondozása, ápolása és főleg a vídám poroszkálás erdőn, mezőn öröm a lónak, a lovasnak is.

Az ugratás mára lelketlen sikerhajsza lett. A méregdrága versenylóból gazdája minél jobb eredményt akar kicsikarni, hogy befektetése megtérüljön. A zsoké olyan akadályokon hajtja át, amelyeket önszántából soha nem ugrana át. Ha szegény ló a lábát töri, egyszerűen lelövik.

Lóversenyeket már az ókori Egyiptomban, majd az ógörög olimpiai játékokon is tartottak. A lovagi játék a középkorban

A lovak lábát a IX. század óta patkolják, mert a kemény útfelületen a paták gyorsabban kopnak, mint ahogy nőnek. A patkolás fájdalommentes, de rendszeresen és pontosan kell végezni.

A ló őse a belső-ázsiai vadló. A ló még ma is él vadon is, de 5000 év alatt tenyésztett változata is oly sok alakult ki szerte a világon, hogy csak a kutya vetekedhet vele fajtagazdagságban. Kb. **200 lófaj-t** ismerünk. A világ lóállománya 65 millió. Élettartamuk 25-35 év.

Mi a mén,
a csődör,
a paripa?

A kanca viszonylag hosszú vemhesség után (11 hónap) egy **csikót** ellik. A kiscsikó olyan fejletlen jön a világra, hogy pár órával később már lábra áll, egy-két nap múlva pedig hosszabb utakra is követi anyját.

A lovakat testfelépítésük, temperamentumuk alapján **hideg-** és **melegvérű** fajtákra különítik.

BELGA
ARDENNI

PERCHERON

A legnagyobb az **angol igásló**: marmagassága a 2,1 métert, súlya az 1,5 tonnát is elérheti.

A póninál is kisebb törpeló, a **falabella** viszont alig 63 cm marmagasságú és 9 kg súlyú.

A **hidegvérű**eket vaskos testalkat, nehézkes mozgás és nyugodt vérmérséklet jellemzi.

MURAKÖZI

Mennyi idős
a harmadfű
csikó?

INDIÁN
MUSZTÁNG

ANDALÚZIAI

A **melegvérű** fajták teste karcsú, mozgásuk szép és gyors, vérmérsékletük élénk. Ilyen a kisbéri, a mezőhegyesi félvér, a lipicai.

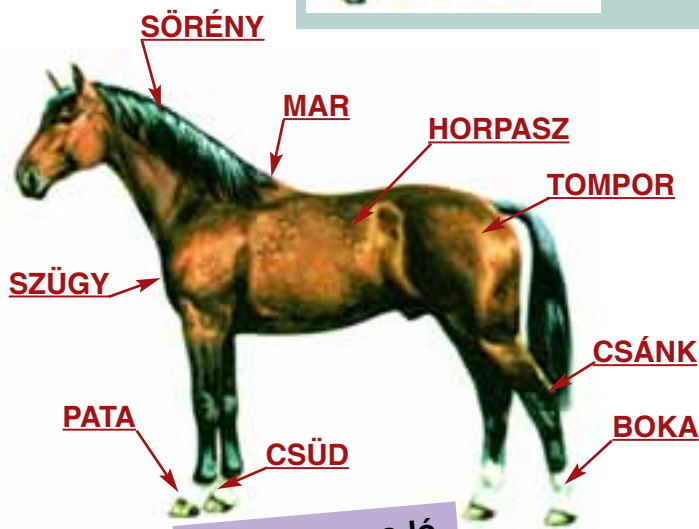

PRÉRIINDIÁN
PINTÓ

ANGOL
TELIVÉR

homlokán kerek, fehér foltot visel
fehér „zoknis” ló
homlokán, orrán (hó-) fehér sávot visel
szőre barnás, sörénye, farka sötét
sárgásszürke, fénytelen szőrű ló
fehér szőrszálakkal tarkázott, sötét szőrű ló
világos, kerek foltokkal pettyezett ló

Kösd össze a ló
szőrének színére
utaló szót a
helyes jelentéssel:

Nyelvünk még ma is több, mint 300 szót őriz a lovak színének jelölésére.

pej
fakó
deres
almásderes
hóka
csillagos homlokú
kesely (kese) lábú

A szőre fényes, de nem kényes,
a lába négy, de azért félremégy,
ha a feje hókás, úgy egy kicsit mókás,
a farka lompos, de mindig bozontos.
Patája széles, igára képes,
a zabot eszi, és ettől a dolgát teszi,
gazdájának szót fogad,
és rá mindig hallgat.

Dániel Rajmund verse és rajza,
Csíkmenaság

Hajdó
Zsombor,
Kovácszna

↑ Balázs Beáta, Szilágynagyfalu

Kimegyek a dombtetőre,
Lenézek a völgybe,
Ott látom a kiscsikómat
Legelni a zöldbe.
Legelj, legelj csak bátran,
Te szép, kicsi pára,
Ne félj, nem bánt senki sem,
Itt állok vigyázva.

Sala Zsombor, Málnásfürdő

Szép állat a szürke,
Járása nagyon büszke,
Bölcsen lépked előre,
Az ő neve Kis Szürke.
Szekeret húz a kis szürke,
Zabot kap ebédre,
Gazdája szereti,
Szép szóval becsüli.

Papp Edvárd, Szászrégen

← László Szilárd,
Nyárádköszvényes

Borsos Sarolta, ↓
Gyergyócsomafalva

AZ IGÁSLÓ MEG A PARIPA

ÉSZT NÉPMESE

Volt egyszer két ló. Az egyik egy gazdag úré, a másik egy szegény paraszté. Egy napon a gazdag ember paripája nagyon megbántotta a szegény ember igáslovát:

– Engem hintó elé fognak, te meg szekeret húzol. Te sokszor csak szalmát eszel, én bezzeg tiszta árpát. Nézd a lábamat, milyen szép és karcsú, hibátlan a patám, a tied persze csupa pizok. Te búsan lógotod a nyakad, bezzeg az enyém olyan szépen ívelt, mint a hatytyúé. A szőröm csillog-villog, mint a selyem, a tied csatagos, csapzott. Nem is szólva a szép hóka homlokomról, hiszen a te homlokodon nincs is jel. Öröm nézni, milyen szépen futok. Patáim alatt csak úgy repül a föld. Te egy csigát sem tudnál megelőzni.

– Egy csigát nem, de téged talán még lehagynálak.

Hej, de nagy haragra gerjedt a paripa! Kapált a patáival, vadul felhorkantott:

– Jól van, majd meglátjuk, melyikünk győz!

Abban állapotok meg, hogy addig futnak körbe, amíg valamegyik ki nem merül, és fel nem adja a versenyt.

A paripa, uccu neki, hátrave-

← Csala Zsolt,
Ákosfalva

Márton Noémi
Alexandra, Brassó ↓

Egyszer volt egy öreg molnár és egy gazdag ember. A molnár becsületes volt, munkával szerezte meg a pénzét. A gazdag ember mindent a szolgálival csináltatott.

Egyszer ellopták a polgármester egyik lovát. Először a molnárt gyanúsították a lopással, de aztán meglátták, hogy a gazdag embernek eggyel több lova van.

- Én ezt a lovat vettem.
- Hol vetted?
- A vásáron.

A polgármester megismerte a lóva nyergét. Elvették a gazdag embertől a lovat, és még büntetést is kellett fizetnie. Az öreg molnár kapta meg a lovat a becsületessége miatt.

Domokos Arthur Benjámín, Szilágyperecsen

↓ Halmágyi Levente,
Csíkmenaság

Gondos Emőke, Csíkszentmárton →

gyon fújtatsz?

- Nem fújtat-

tam, csak sziszegtem, mert megbotlottam egy gyökérben – válaszolta a paripa.

A nyolcadik körben az igásló azt kérdezte, amikor elügetett a paripa mellett:

- Tán fáradt vagy, komám, hogy így lemaradsz?
- Dehogy, dehogy. Csak eszembe jutott valami, azon töröm a fejem.

A kilencedik körben a paripa a fűre hemperedett.

– Csak egy bögöly van rajtam, az szurkál. Rögtön elhajtom, és futok tovább – füllentette.

A tizedik körben a paripa nem bírta tovább.

- Te győztél – dünnyögte. – Most már pihenhetsz.

– Minek pihenjek? – felelte az igásló. – Csak most jövök bele. Futok még vagy tíz kört, a többi majd meglátjuk.

Attól fogva a paripa nem hordta olyan magasan az orrát. Az igásló móresre tanította.

CSEH KATALIN

LÓJÁRÁS

– változatok –

Nézd, ez a ló
mily könnyen **ballag**,
kocog, **lentet**, szépen **halad**.
Hegyen-völgyön **széllel jár**,
majd vidáman **poroszkál**.
Gesztet, **üget**, no meg **gyentet**,
majd felgyorsul: **szelet kerget**,
nyargal, **vágtat**, **száguld** ám!
Csodálsz-e, kiskomám?

Kati néni 13 ígét sorolt
fel a ló járásáról.
Ti tudtok másokat is?

FODOR DÓRA
**CSILLAG
 ÉS A KISFIÚ**

Volt egyszer, hol nem volt, erdőkön, mezőkön, hegyeken túl, egy apró kis falucska. Annak a falucskának a legvégén, egy kedves kis házikóban élt egy kisfiú édesanyjával és édesapjával. A kisfiú félénk volt, magányos. Csak egyedül játszott, nem a gyerekekkel, csak a széllel, esővel beszélt, nem az emberekkel.

A családnak egyetlen vagyona Villám volt, a gyönyörű szép ló, amelynek hosszú sörénye táncolt a szélben, és ereje, gyorsasága a táltos paripákéval vetekedett.

Egy verőfényes nyári napon Villámnak kiscsikója született. Az aranyszörű kiscsikó sörénye úgy ragyogott-csillogott a napfényben, hogy azonnal elkeresztelték Csillagnak.

Nőtt a kiscsikó, és nőtt a gyermek. Együtt kalandoztak naphosszat, bejárták a mezőket, dombokat, hancúroztak az erdő selymes tisztásain. Az aranyszörű kiscsikó sörénye ragyogott a fényben, a kisfiú arca fénylett a boldogságtól.

Borongós őszi nap volt, amikor az apa így szólt a kisfiúhoz:

– Eljött az ideje, hogy Csillagot eladjuk, csak Villámot tarthatjuk meg.

A gyermek nem szólt, kiment az udvarra, átölelte Csillag nyakát, és bánatosan simogatta aranyszínű, selymes sörényét. És akkor megszólalt Csillag, de hangját csakis a kisfiú hallhatta:

– Tudom, hogy apád holnap kivisz a vásárba. El kell válnunk, azonban bízzál bennem, mert amikor a legnagyobb szükséged lesz rám, újra eljövök hozzád!

Teltek a hetek, hónapok. A kisfiú nem tudta elfelejteni Csillagot. A rét, az erdő már nem üzent semmit, játszani sem akart, még magányosabb lett, kedvetlen, erőtlén, pajtásai kinevették, bántották.

Csillag a nagyvárosi cirkuszba került, gyönyörű mutatványokat

végzett, ünnepelték, körülrajongták, és mindenki kényeztette. Úgy tekintettek rá, mint a táltos paripák leszármazottjára. De Csillag nem volt boldog. Láttá a kisfiú kedves szemét, megérezte a gyermek magányát, fájdalmát. És egyszer csak fölébredt benne táltos őseinek ereje, bátorsága. Fölkerekedett, otthagyta a cirkuszt, száguldott erdőkön-mezőkön, hegyeken-völgyeken át, míg meg nem találta a kisfiút az iskolaudvar egyik szegletébe húzódva, magányosan.

Mikor Csillag a kisfiú elébe toppant, a nap sugarak megsimogatták sörényét, és olyan kápráztató fényesség támadt körülöttük, hogy az emberek nem láthatták, ahogyan a kisfiú Csillag hátára pattant, és szálltak a fényben a magasba, egyre magasabbra. Csillag elröpítette barátját egy olyan szigetre, amelyre csak néhányan jutunk el. A Barátság szigete volt az ő igazi otthona, onnan csöppent vendégként a kisfiú mellé. Most elhozta, hogy megerősítse, felvértesse a Rossz ellen, és belemártsa a Barátság Forrásába.

Nemsokára fényfellegbe burkolózva leszálltak az iskolaudvaron.

A kisfiú ezentúl nyitott szívvel járt világban. Tudta, hogy Csillag, az aranyszörű kiscsikó, a Barátság szigetének lakója vigyáz rá, és útján csakis igaz barátokra lelhet.

SZILÁGYI TOSA KATALIN rajza

LÖWI MAYA

CSIKÓMESE

Jámbor Sándor bácsi udvarán tágas, szép istállóban élt Nyiha Hanna, egy gyönyörű, fehér kanca, akire gazdája nagyon büszke volt, mert számos lóversenyen elsőnek ért célba. Örült is az egész család, mikor Hannának csikója született.

– Versenyparipát nevelünk belőle, ugye, Hanna? – kiáltotta a gazda, és Hanna válaszként komolyan bólogatott nagy fejével.

Nikó lett a csikó neve, pontosabban Nyiha Nikó. Fürge lovacska volt, játékos kedvű, mindenki szerette. A gazda zabbal etette, kefével csutakolta tisztára, gyerekei finom falatokkal kedveskedtek neki, játszani vitték.

Nyiha Hanna aggódott: ha ez így megy tovább, nem lesz versenyló a fiából. Biztatta:

– Hagyd a semmittevést félbe,
Készülj fel a versenyzésre!

De hiába. Nikó nőtt, erősödött, de nem akart megjönni az esze.

– Mama, ne szidj. Egyszer élek,
A versenyzésből nem kérek.
Tanulni meg nem akarok,
Mert már elég okos vagyok.

Mit tehetett szegény Hanna? Bánatával a gazdához fordult. Másnap hajnali háromkor (amikor ti, gyerekek, még mindannyian az igazak álmát alusszátok) a gazda felrázta Nikót.

– Indulunk a vásárba eladni az árut! – mondta, és egy görögdinnyével jól megrakott kocsni elé fogta.

A munkához nem szokott lovacska beleizgadt a szokatlan feladatba. Este bizony nyúzottan ért haza. A gyerekek körülvették, de Nikónak nem volt kedve a hancúrozáshoz. Egyenesen az istállóba ment, s ott leroskadott a puha szalmára. Még enni sem kívánt.

Másnap káposztát és krumplit szállítottak a piacra, harmadnap lisztet súlyos zsákokban.

Nikó egyre jobban elkeseredett. Anyjának így panaszkodott:

– Mama, mama, szánom-bánom,

Az átkozott lustaságom.
Az időt elvesztegettem,
S teherhúzó állat lettem.
Nem hittem az okos szónak,
S most nem kellek versenylónak.

Hanna vigasztalta:

– Nikóm, a munka nem szégyen;
Baj csak az, hogy rest vagy s tétlen.
Ki nem szorgos, az lemarad,
Helyben topog, és nem halad.

Másnap Hanna boldogan újságolta a gazdának, hogy fia a javulás útjára tért.

– Tudtam, hogy így lesz – örvendett Jámbor Sándor bácsi.

Nem is fogta be ezután Nikót a hamba. A lovacsának gyakorolnia kellett a futást, ügetést, trappolást, ugrást nap mint nap. Ez sem volt gyerekjáték. Közben nőtt-növekedett, szélesedett a háta, erősödtek a bokái. Karcsú, szélesebb, aranyérmes verseny-paripává vált.

Búcsúzóul pedig azt üzeni (és remélem, elhiszitek neki, gyerekek), hogy érdemes volt:

– Elég sokat fáradoztam,
Amíg célomhoz jutottam.
Nagyon megdolgoztam érte,
Nem volt könnyű, de megértel!

SZÉKELY GÉZA rajza

NAPSUC

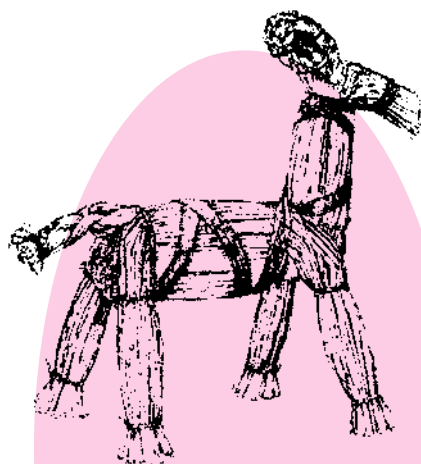

KUKORICA-SZÁRBÓL

Óvatosan vágd, csak a kórét, ne az ujjadat. Gyufaszállal, apró szárfor-gáccsal „szegezd” össze a da-rabokat.

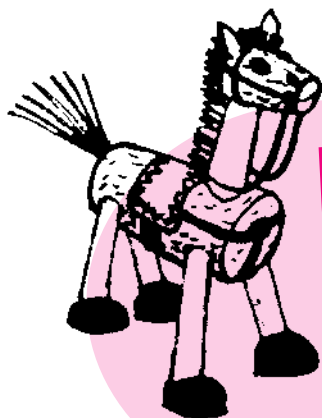
SZALMÁBÓL

Egy köteget hajts kettőbe, kötd meg, a végéből vá-laszd le a két hátsó lábát, a farkát. A hurokba fűzz újabb köteget a két mellső lábnak, a nyaknak. Ennek a végéből törd előre a fejet. A sörényét a rajz szerint hurkold és nyírd meg szépen.

FŰBŐL, GABONA-SZÁRBÓL

Egyetlen vaskos kö-tegből ké-szül. A kö-zepéből a testet, majd a lábát, nyakát, fejét, farkát kötd, fond, hurkold.

DUGÓBÓL

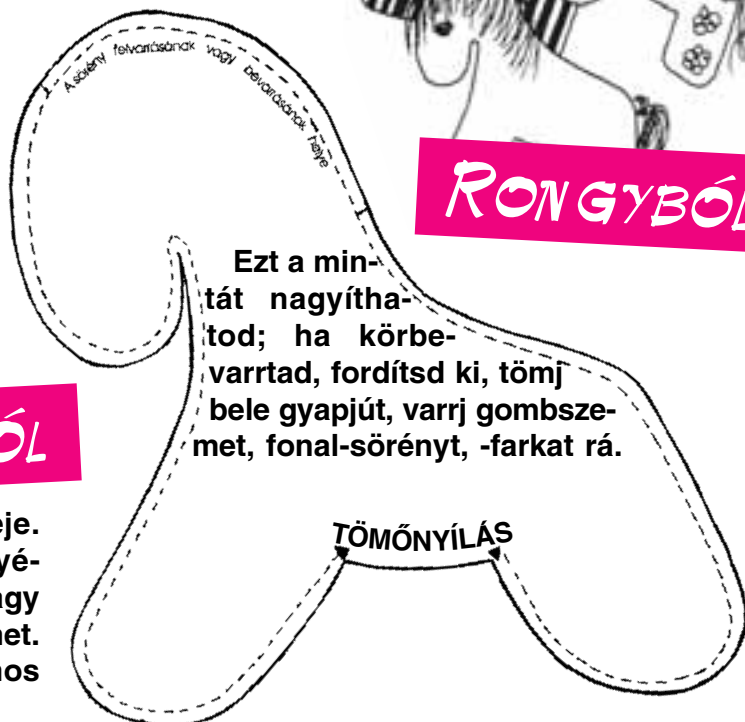
a teste, a feje. Nyaka, lába gyé-kény, fadarab vagy gyufaszál is lehet. A gyufafej csinos pata is egyben.

PACI

RONGYBÓL

Ezt a min-tát nagyítha-tod; ha körbe-varrtad, fordítsd ki, tömj bele gyapjút, varrj gombsze-met, fonál-sörényt, -farkat rá.

HAHOTA

TALÁLD KI!

Lufik szállnak a nyári égen –
hogy mi van rájuk írva, azt
neked kell megfejtened.

– Három szúnyog közül melyik a rendőr?

– Amelyik nyakon csíp.

Dániel Brigitta, Nyárádszereda

– Hogy hívják a jóllakott szúnyogot?

– Telivér.

**Bán Zsolt Csaba,
Felsőboldogfalva**

– Apu, nézd csak ott azt a szomorú tehenet! Biztosan tőle kaptuk a múltkor a savanyú tejet.

Medgyesi Melinda, Avasújváros

– Peti, sorold fel az égtájakat!

– Észak, kelet, dél...

– És mi jön dél után?

– Délután jön Feri hozzánk játszani!

**Deák László Csaba,
Gyimesbükk**

– Melyik a legősibb állat?

– A pingvin.

– Miért?

– Mert fekete-fehér.

Roitan Ádám, Nagyvárád

– Mi lesz a kígyóból, ha lenyel egy sündisznót?

– Szögesdrót!

**Sipos Gyöngyvér,
Mezőmadaras**

– Miért nyúl a nyúl?

– Fűért!

Mészáros Imre, Borzont

– Mi a kannibál gyerek kedvenc csemegéje?

– A térdkalács!

Árva Júlia, Nagyvárád

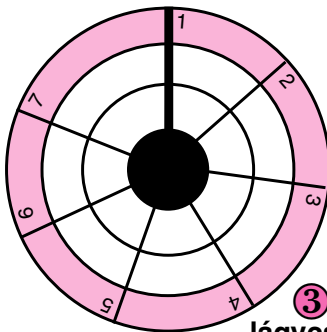
– Hogy hívják a bolond indiánt?

– Golyóstoll.

Sólyom Ferenc, Zilah

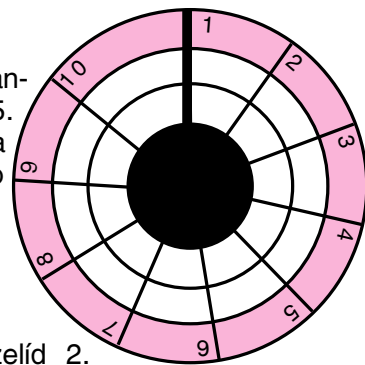
① Nagy Endre, Temesvár:

1. Masina 2. Gyomvég! 3. Szántóeszköz 4. Keskeny nyílás 5. Nem ugyanaz 6. Becézett Erika 7. Vágóeszköz 8. Égitest 9. Anyó párja 10. Lelkész

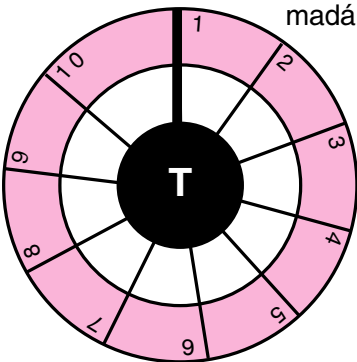
② Lakatos Csilla, Monó:

1. Nem szelíd 2. Idős 3. Kapni szeretne 4. Nem ül 5. Közepén lyukas rúd 6. Nem ott 7. Időmérő eszköz

③ Apai Lídia, Szilágycseh:

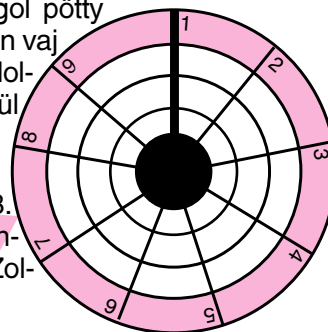
1. Tagadószo 2. Angol igen 3. Egyik szülő 4. Ollós állat 5. Anyó párja 6. Szemével érzel 7. Eladásra váró termék 8. Ragadozó madár

④ Kelemen Edit, Nagybánya:

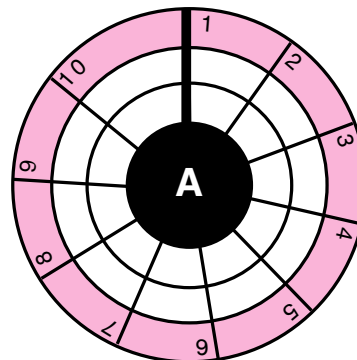
(Mindegyik hárombetűs szó T-ben végződik!)

1. Vízlelő hely 2. Kezével jelez 3. Mező 4. Kárt okoz 5. Angol tagadás 6. Angol pötty (DOT) 7. Román vaj 8. ...-fut, sok dolga van 9. Végül vált! 10. Pláne

⑤ Márton Hilda, Dés:

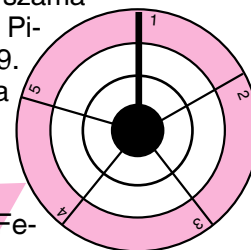
1. Küzdelem 2. Vágóeszköz 3. Ábra 4. Ruhazáró „eszköz” 5. Özönlik 6. Halkan mondó 7. Becézett Zoltán 8. Éva párja 9. Nem csúnya

⑥ Farkas Tünde, Csíkszentgyörgy

(Mindegyik négybetűs szó A-ban végződik!)

1. Háziszárnyas 2. Nem érdekelte 3. Kétféltű állat 4. Füzet régiesen 5. Macska 6. Éveinek száma 7. Szaglószerve 8. Piros és kék keveréke 9. Sem apja, sem anyja 10. Semmikor

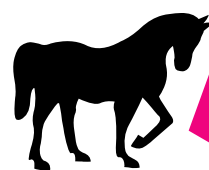
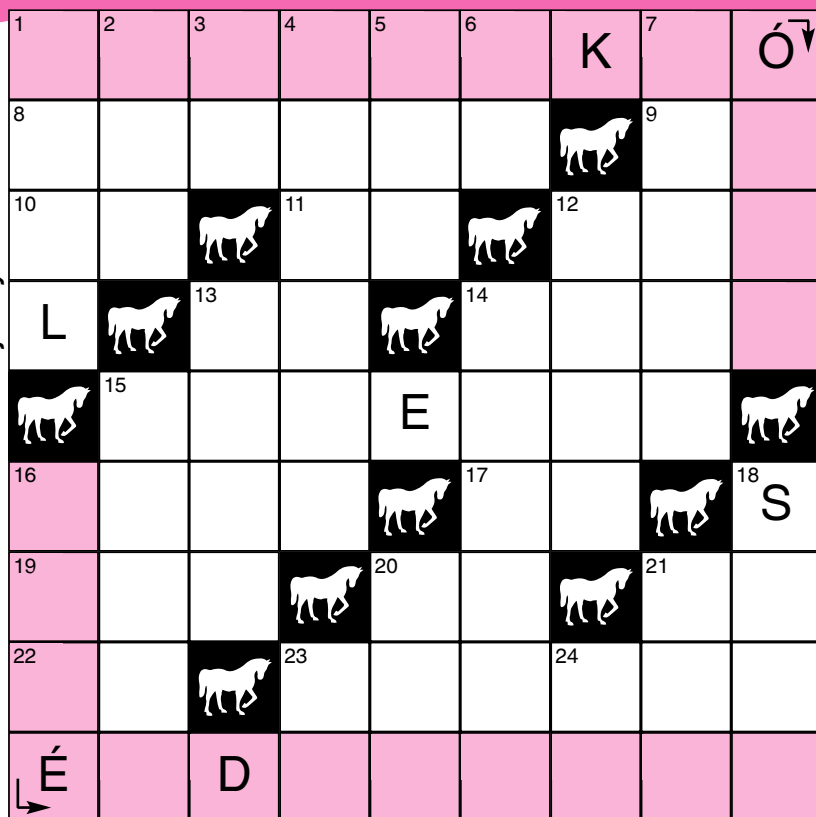

⑦ Tolokán Andrea, Marosludas:

1. Megfagyott víz 2. Kerti szerszám 3. Fehér ital 4. Nem földi 5. Varjúbeszéd

MÁJUSI MEGFEJTÉSEK

1. Anyák napja 2. rózsa 3. árvácska 4. orgona 5. tulipán 6. gyöngyvirág 7. ibolya

REJTVÉNY-
PÁLYÁZAT

Mindkét rejtvény megfejtése lovas közmondás, amelyekkel benevezhetsz a júniusi pályázat sorsolására.

Fejtsd meg őket, aztán vágtsd a postára!

a Rejtvénykirály

Az ÁPRILISI REJTVÉNY-PÁLYÁZAT megfejtése: ...azzal meglocsolom, áldja meg az Isten. Könyvjutalmat nyertek: Kis Katinka, Komandó; Ferencz Tünde és Molnár Júlia, Küküllőboldogfalva; a csedregi III.; a zeteváraljai IV.; a szentegyházai Tamási Áron Iskola IV. B; a gergyó-szentmihályi Fogarassy Mihály Iskola IV. A osztálya.

VÍZSZINTES

2. A közmondás első része

8. Igazságos királyunk volt
9. Kanna közepe!
10. Pénzben kifejezett érték
11. Illés Nóra névjegye
12. Várom Kovászna megyében (IKA)
13. Párt!
14. Szájperem
15. Ruhát száradni tesz
16. Dal
17. Gida mássalhangzói
19. Izomban rejlik
20. Ered a patak!
21. Személyes névmás
22. Angol tagadás
23. Szélesre nyitó

FÜGGŐLEGES

1. Női név (AMÁL)

2. Megy

3. Keresztül
4. Szlovákiai folyó (NYITRA)
5. Skandináv nép
6. Költőszó
7. Függőzár
12. Riad
13. Épület legfelső része
14. Akasztgató
15. TÓROZ

16. A közmondás második része

18. Takarékoságáról híres nép
20. PIF
21. Személyére
23. Kicsinyítőképző
24. Fa „karja”

VÍZSZINTES

1. A közmondás első része

6. Maga
7. Fűtőanyag
8. Tágulni kezd!
10. Pipavég!
12. Vízduzzasztó építmény
13. Repülő csészealj angol rövidítése

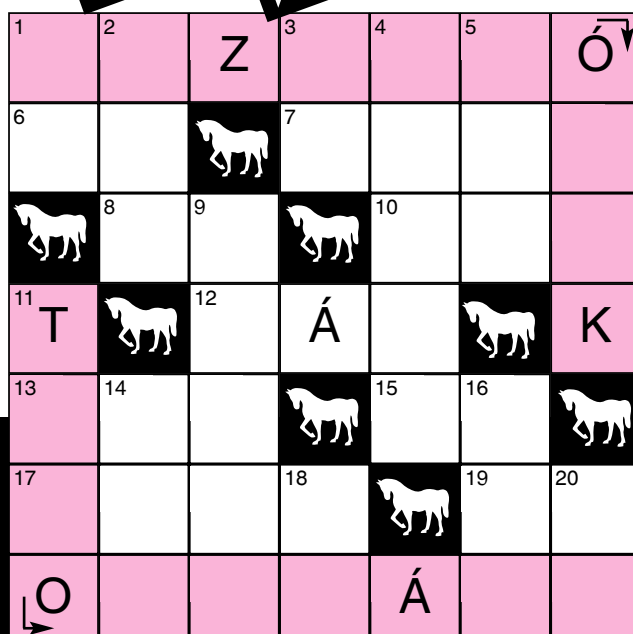
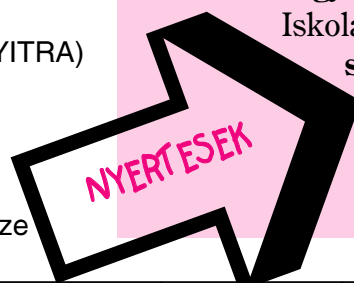
15. Rangjelző

17. Eleinte rátalál!

19. Végül vár!

FÜGGŐLEGES

1. Szikladarabka
2. Folyadékot zúdít
3. Örsi Sára névjegye
4. Rosta
5. Egyik lábát a másik után teszi
9. Női név

11. A közmondás

második része

14. Magas növényen benőtt

16. Szemével érzel

18. Aradi Hanna névjegye
20. Rajzolni kezd!

LEVELEZŐ

„Ügy repül, mint a gondolat!” – súgjuk júniusi táltosparipás Napsugarunk fülébe, búcsút intünk a 2005–2006-os tanévnek, és irány a nyár, a vakáció.

Köszönünk minden küldeményt, a hűséget, a ragaszkodást: **Csala Zsolt**, Ákosfalva; **Cantor Tímea** és **Noémi**, Szászcsávás; **Debreczeni Zoltán**, Mezőköbölkút; **Cseke Norbert**, Szentegyháza; **Kiss Lilla**, Sárvasár; **Tatár Zsuzsanna**, Kőszegremete; **Tolnai Máté** és **Eszter**, Szilágfőkeresztúr; **Majer Adrienn**, Sarmaság; **Bús Benjámín**, Börvely; **Domokos Krisztina**, Magyargoroszló; **Csóka Zsolt**, Selymesilosva; **Balczár Norbert**, Konnát Árpád és **Levente**, Kovászna; **Kürti Orsolya**, Fényes Andrea, Kubinyi Regina, Ianoş Abigél, Balaji Arabella, Sütő Csilla, Szatmárnémeti; **Lukács Attila Szabolcs**, Badi Noémi, Csernátón; **Olteán-Péter Boróka**, Engi Nimród, Gaier Melinda, Magdó Dorottya, Marosvásárhely; **Veress Renáta**, Nyárádszentanna; **Rózsa Béla**, Orotva; **Almási Emőke**, Szilágycseh; **Szabó Ottó**, Székelyszenterzsébet; **Sabo Krisztina** és **Miklós**, Szamosardó; **Kocsis Berta**, Négyfalu; **Tekeres Barbara**, Kelemen Kriszta, Parajd; **Csorba Imola**, Vargyas; **Gyalai Beatrice**, Nagybánya; **Bartus Mihály**, Székelymuzsna; **Kiss Zoltán**, Szilagyballa; **Szekeres Dóra**, Nagyernye; **Pál Dalma**, Szócs Kinga, Szombat Miklós, Ferencz Katalin, Csíkszentgyörgy; **György Szende**, Bálint Katalin, Csíkmenaság; **Sztojka Melissza**, Tókos Bence, Székelyudvarhely; **Szabó Róbert**, Szászrégen; **Pál-Székely Tamás**, Oroszhegy; **Mezőfényi Noémi**, Schvarczkopf Alíz, Éberst Viktória, Czier Anita, Csanáros; **Blaskó Csenge**, Buzi Kristóf, Török Evelin, Margitta; **Kajántó Beáta**, Élesd; **Sziki Bettina**, Szilágyi Oszkár, Darai Barnabás, Cotuna Anett Lilla, Szappanos Brigitta, Ökrös-Hegyi Tünde, Maracsineszku Tamara, Nagyvárad; **Adorián Johanna**, Fodor Zoltán, Kolozsvár, **Csergő Rebeka**, Gyergyószárhegy; **Salati Erika**, Görgényüvegcsúr; **Rab Tímea**, Székelyderzs; **Koncz Imola**, Szamosújvár; **Mé-**

Bonczidai Tamás,
Brassó

száros Imre, Borzont; **Boda Rebeka**, Mocsolya; **Szántó Lajos**, Rugonfalva; **Mali Dénes Levente**, **Pető Imre**, Vámfalu; **Bogdán Denisza**, **Király Ruth**, Berettyószéplak; **Jakab Tímea**, Zetelaka; **Molnár Henrietta**, Désháza; **Bíró Tünde**, Érmihályfalva; **Böjk Orsolya**, **Kedves Lehel**, Csíkszentdomokos; **Nagy Boglárka**, Monó; **Grim Ágnes**, Torda; **Siklódi Heléna**, **Pataki Szidónia**, Körtvélyfája; **Debreczeni Tamás**, **Ghiţă Andreea**, Kolozs; **Bende Zsuzsanna**, Zabola; **Hilbert Ervin**, Szinerváralja; **Móga Albert**, **László Szilárd**, Nyárádköszvényes; **Bokor Ferenc**, Bánffyahunyad; **Balázs Adél**, **Bocskay Boglárka**, Segesvár; **Méhes Tamás**, Csíkszentmárton; **Kapusi Norbert**, Tibód; **Balogh Levente**, Farcád; **Fodor László**, Tekerőpatak; **Szeredai Krisztián**, Zilah; **Gábos Enikő**, Kara; **Jámbor Kinga**, Iriny; **Szabó Márta**, Völcsök; a **szászrégeni** A. Maior Iskola III. B; a **szatmárnémeti** Bălcescu-Petőfi Iskola III. és IV. C; a M. Eliade Iskola IV. E; a **kovásznai** Orbán Balázs Iskola III. B; a **tordai** T. Murăşanu Iskola II., III. és IV. D, a I. Opiş Iskola IV. D; a **nagybányai** P. Dulfu iskola III. C; a **segesvári** A. Moşora Iskola II. C és III. E; az **aradi** A. Vlaicu Iskola III. M, a 10-es Iskola I. C; a **csernátóni** 3-as Iskola IV.; a **kolozsvári** János Zsigmond Kollégium II. A, a I. Creangă Iskola IV. D, az O. Ghibu Iskola IV. B; a **zilahi** S. Bănuţiu Iskola IV. D; a **kézdivásárhelyi** Petőfi Sándor Iskola III. C; a **marosvásárhelyi** 2-es Iskola IV. D; a **csíkszeredai** Nagy Imre Iskola III. C; a **szentegyházai** Tamási Áron Iskola I. B, IV. A és B; a **balánbányai** G. Bogza Iskola IV. D osztálya; a **köpecsi** III.; a **völcsöki** II-IV.; a **csíkszentmártoni** II.; a **sepsibükszádi** IV.; a **diószegi** III. C; a **szamosardói** IV.; a **székelykocsárdi** IV. C; a **csíkmenasági** III. és IV.; a **majláthfalvi** IV.; az **érszakácsi** II-IV. B; a **tóti** III.; a **dési** III. E; a **küküllőkeményfalvi** II. és IV.; a **berettyószéplaki** IV. B; a **tordaharaszti** III.; a **tatrosforrási** IV.; a **csíkszentdomokosi** II. B; a **szalárdi** IV. B; a **szilágysomlyói** II. B; a **mezőfényi** III.; a **szilágfőkeresztúri** IV.; a **margittai** III. G; a **zeteváraljai** I-III.; az **almásmálomi** I-IV. osztály; a **zimándújfalvi**, a **pákéi**, a **zabolai**, az **illyefalvi** iskolások.

Szeptemberben ismét találkozunk!

Áprilisi Napsugarunk lila válaszai: tik a tyúk, mony a tojás; Szabó Lőrinc: Falusi hangverseny; a kakaskukorékolás árulta el a törököknek az apácaiak rejtékelyét; Tóbiás és Kelemen; A kakaska és a jércike; gácsér, tojó, kiskacsa, ruca, réce, gúnár, liba, lúd, pipe; A rút kiskacsa; Szent Márton napján, november 11-én; Ludas Matyi, Döbrögi; Holle anyó. **Nyertesek:** a **csíkmenasági** III.; a **csíkdánfalvi** IV. A; a **köröstarjáni** III. B osztály; a **nagybányai** N. Iorga Iskola III. C osztálya; **Fodor-Kiss Hunor**, Torda.

ZAR

Itt születtem

Örüljete a vakációnak, s közben gyűjtögesse adatait, képet szülőhelyetekről. Szeptembertől folytatjuk a barangolást Köröstárkányban, Gyimesbükkön, Varsolcon, Kolozsváron.

Ki jelentkezik januárra?

Érsemjén címerében eke és búzaszál látható

Érsemjén község Bihar megye észak-nyugati részén terül el, az országhatártól 5 km-re, egy közhajtásnyira az Ér folyótól. Közigazgatásilag hozzátartozik: Érselénd, Érkenéz és két tanya: Feketefalu és Barantó. Lakossága 4053 fő. Nemzetiségi összetétele: magyar 67,5%, román 22,5%, roma 9,5%, más 0,5%.

Címerében egy eke és egy búzaszál látható, amely bizonyítja: a történelemben nem csak a harcosokra van szükség, nem csak az erők maradnak fenn, hanem a békés életet építők is.

Érsemjén a XIV. század elején a Balog-Semjén nemzetség birtokaként szerepel, feltehetőleg a nevét is e családtól kapta. 1520-ban már vámszedő hely. 1550-ben a település lakói a református vallást veszik fel. Van református és katolikus templomunk. A település lakói főleg mezőgazdasággal, méhészkedéssel foglalkoznak.

Büszkék vagyunk Érsemjén két híres szülöttére, Kazinczy Ferenc-re és Fráter Lorándra.

Kazinczy Ferenc író, költő, nyelvújító, műfordító, szerkesztő volt. Jelentős mértékben hozzájárult a magyar nyelv gazdagításához. 1759. október 27-én született a mi falunkban. Gyermekéveit 7 éves koráig itt töltötte nagyapja házában. Emlékét híven őrizzük és ápoljuk. Emlékszobát rendeztünk be, fejfát állítottunk legkisebbik fiának, Kazinczy Lajosnak, aki tábornokként szolgált a szabadságharcban, és az aradi vértanú után őt is kivégezték. Fejfája a Kazinczy Ferenc-emlékparkban áll, szemben édesapja mellszobrával. Felirata: „Isten, ne hagyd el szerencsétlen hazámat.”

Kazinczy Ferenc mellszobra

Fráter Loránd huszárkapitány

Fráter Loránd huszárkapitány 1872-ben született falunkban. Hegedűjén gyönyörűen játszott magyar nótákat, és csodálatosan énekelt. A külföldi hangverseny-körútjain összegyűjtött pénzből 1907-ben az Akadémia közreműködésével szobrot állíttatott Kazinczy Ferencnek. Újsemjéni kúriája ma iskola. Emlékszobája abban a házban van berendezve, amelyben a Kazinczy-szoba is található.

A Fráter-kúria ma iskola

Ez a ház őrzi
Kazinczy
Ferenc és
Fráter Loránd
emlékét.

Iskolánk Kazinczy Ferenc
nevét viseli

A község I-VIII osztályos iskolája „Kazinczy Ferenc” nevét viseli. 409 tanulója közül 264 gyermek magyar tagozatra jár. Iskolánkat állandóan újítják, korszerű számítógépekkel felszerelt informatika teremmel is büszkélkedhetünk. Az oktatási eszközök beszerzésében, a rászoruló diákok támogatásában és az iskolán kívüli tevékenységek szervezésében fontos szerepe van a „Schola Juventutis” Alapítványnak.

A kicsik
moderntánca

Báji bácsi nappali örként dolgozott a kollektívánál. Az udvar takarítása közben átesett a tajigán, és eltört három bordája. Mivel volt életbiztosítása, a biztosító fizetett neki 3000 lejt, ami akkor nagy pénz volt. Azóta mondják nálunk: Átesett, mint Báji a tajigán.

Pápis bácsi közismert volt durvaságáról és káromkodásáról. Egyszer kiadósan megverte bivalyait, az egyik elszabadult, és soha többé nem került elő. Innen a semjéni szólás: Világgá ment, mint a Pápis bivalya.

Minden évben megrendezzük a farsangi bált, részt veszünk a Zrínyi Ilona matematika-versenyen, a Ki mit tud? versenyeken, a gyermeknapon is mindig történik valami érdekes és felejthetetlen. Szeretünk kirándulni a közeli akácosba. Az elmúlt nyári vakációban a Napsugár szerkesztőségébe is eljutottunk, nekik köszönhetően a Botanikus kertet is megismerhettük.

Iskolánk tanulói irodalmi műsorral készülnek a megemlékezésekre, koszorúzásokra, falunapokra, amelyeken vetélkedők, sportjátékok, előadások szórakoztatják a közönséget. A községi rendezvények nem múlhatnak el a fiatal legényekből álló kondástánc-csoport produkciója nélkül, amely 1952 óta működik, és 2004 óta lányokkal is bővült.

Nagyon szeretünk itt lakni és itt járni szép iskolánkba. Összeállították a 2005-ös Napsugár-tábor résztvevői és a tanítók közössége.

A kondástánc

Az elsősök

ROKONOK EGYMÁS KÖZÖTT

Az állatkertben találkoztak a rokonok: a ló, a zebra és a szamár. Egy ideig bizalmatlanul méregették egymást, majd a ló nyihogva a zebrához fordult:

– Miért viseltek állandóan ilyen feltűnő, fekete-fehér csíkos pizsamát? Hiszen ez kilométerekre ellátszik! Ezért festik az emberek is csíkosra az utakon az átkelőhelyet, és ezért nevezik zebrának.

– Akármilyen hihetetlen is – dobbantott a zebra –, hazánkban, az afrikai szavannákon szí-nünk teljesen beleolvad környezetünkbe, s így ellenségeink nem vesznek észre.

– És miért vagytok mindig ilyen szép gömbölyűek? Még soha nem láttam sovány zebrát – iázott kissé irigyen a szamár.

– Hát azért, mert mi magunk keressük meg magunknak a harapnivalót, és nem bizzuk táplálásunkat az Emberre, aki néha annyira sajnálja a takarmányt, hogy a lóból gebe lesz.

– Na-na-na – nyihogott ingerülten a ló –, ne feledjük, hogy a gebékből lesznek a táltosok, ha parázssal etetik őket.

– Ez csak olyan mesebeszéd! A ló sohasem eszik paraszt – billegette nagy fülét a szamár.

– Csak tudnám, miért vagytok olyan büszkék?

– Hát azért, mert nekünk van családfánk, vagyis nevezetes őseink. Több elődünk olyan híres volt, hogy nevüket megőrizte a történelem. Caligula császár Incitatus nevű paripájának márványistállót, elefántcsont-szerszámot, bíbor-

takarót, drágakövekkel ékesített nyakláncot adományozott, sőt egy palotát is személyzettel együtt. Kis híján konzullá nevezte ki – nézett végig büszkén hallgatóságán a ló.

– Az emberek azt mondják, hogy az a császár bolond volt – iázott vígan a szamár.

– Az lehet, de a világhódító Nagy Sándor nem volt az, mégis várost nevezett el Bucephalosz nevű lováról. Az emberek az írói képzeletet is szárnyas paripaként ábrázolják, melynek Pegazus a neve – nyihogta a ló tüzes szemmel, lobogó sörénnyel.

– Hát családfa ide, családfa oda, azért nem átalottatok velünk közös utódot létrehozni, amelynek őszvér a neve – kacagott a szamár.

– Az mit sem változtat a tényen, hogy a szobrászok, festők a királyokat és hadvezéreket lóháton és nem szamárháton örökítették meg.

– Azért mégis volt valaki, aki virágvasárnap szamárháton vonult be Jeruzsálembe: a Megváltó – mondta szerényen a szamár. – Az emberek úgy tartják, hogy ennek emlékére viseljük a hátunkon és vállunkon a kereszt jelét.

Erre már a ló sem tudott mit válaszolni, s az állatok szelíden lehajtották a fejüket.

Havonta
3 díjat
sorsolunk ki

KISKÓPÉ

Mondjatok olyan állatot, amelynek nevében szerepel a ló, de mégsem az.

Áprilisi megfejtés: Bankiva, leghorn, kendermagos, csupasznnyakú, liliputi, gyöngytyúk; pulykatojás.

Nyertesek: Kovács Andrea, Lupény; Szász Ágnes, Medgyes; Deák László Csaba, Gyimesbükk; Ludescher Noémi, Mezőfény.

50 éves a NAPSUGÁR

2007. januárjában 50 éves a Napsugár. A fél évszázados születésnapot veletek szeretnénk megünnepelni.

A szatmári tanító nénik ötlete alapján szeptemberben négy stafétabotot és négy emlékkönyvet indítunk Kolozsvárról a négy égtáj felé. Nektek kell majd továbbadnotok településről településre, iskoláról iskolára. Ha hozzátok ér, kössetek a botra szalagot az iskolátok nevével, írjatok rövid üzenetet, ragasszatok fényképet az emlékkönyvbe, majd vigyétek át a legközelebbi iskolába, faluba, városba.

Decemberig bejárja ez a staféta szélteben-hosszában egész Napsugár-országot, eljut mind a 18000 lakójához. Ha visszatér hozzánk a szalaggal tele 4 vándorbot, a fényképpel-élménnyel tele 4 könyv, büszkén mutatjuk majd a világnak: ilyen nagy, erős és vidám a Napsugár-család.

Könyvmoly

Minden könyvre éhes molynak ajánl csemegét **Szántó Kincső** Margittáról, **Nagy Hilda** Erdőszentgyörgyről, **Deák László Csaba** Gyimesbükkéről, **Budai Brigitta** és **Szigyártó Szilvia** Szilágysomlyóról: A Pál utcai fiúkat **Molnár Ferenc**től, a Kincskereső Kisködmönt **Móra Ferenc**től, a Koldus és királyfi **Mark Twain**től, a Vukot **Fekete István**tól, a Szent Péter esernyőjét **Mikszáth Kálmán**tól, a Frak, a macskák rémét **Bálint Ágnes**től, az Egri csillagokat **Gárdonyi Géza**tól, a Toldi **Arany János**tól, a János vitézt **Petőfi Sándor**tól, az Erdők könyvét **Wass Albert**től. „Izgalmasabb, mint ha a tévében néznétek meg” – fűzi hozzá **Palotás Enikő** Szalárdról.

Szólj, szám!

Áprilisi megfejtések: 1. *Hirtelen harag, rövid ész, borzongástól összerándult bőr, ő is hibás, kötekedik, legénykedik;* 2. *Késő a hegy alatt lovat abrakolni;* 3. *vő, vők, nem vövek; só, sós, nem savas; hó, havas, nem hós.*
Nyertesek: az **apácai IV. B;** a **mezőpaniti IV.;** a **bánffyhungyadi IV. E** osztály és a **székelyudvarhelyi Benedek Elek Tanítóképző IV. B** osztálya.

Havonta
3 díjat
sorsolunk ki

Keress egy szép népművészeti tárgyat – edényt, bútort, párnát –, rajzold le egészében vagy csak a rajta látható díszítést, mintát – ahogy a csíkménasági Csedő Kinga is tette. Igyekezz minél pontosabban „lemásolni”, hogy hiteles legyen.

Mászat Művész

Az áprilisi pályázat nyertesei: 1 – **Cotuna Anett Lilla**, Nagyvárad (kedvenc muzsikája a fekete rigó éneke); 2 – **Fodor László**, Tekerőpatak (kedvenc hangszere a kürt) és a **tordai I. Opir** Iskola IV. D osztálya (3 – **Németi Nándor** az erdő hangjait hallgatja szívesen).

AZ ESZES GYERMEK

NÉPMESE

Egyszer volt, hol nem volt, hetedhét országon is túl volt, volt egy szegény ember és a felesége. Olyan szegények voltak, hogy alig élhettek egyik napról a másikra. Egy napon fiúgyermekük született. A gyermek nődögélt, kezdett okosodni. Azt mondják neki a barátai egy vasárnap:

– Gyere, menjünk az erdőbe madarászni!

Mikor az erdőbe értek, olyan vihar kerekedett, hogy a gyermekek széjjelfutottak, a szegény ember fia meg felmászott egy nagy fára. Akkora fa volt az, hogy az esőt kifogta, egy csepp eső nem érte a fiút. A gyermek aztán a fa alá lefeküdt, elaludt, a többiek hazamentek, ő meg egyedül maradt az erdőn.

Apja, anyja kereste, de nem találta sehol.

A gyermek felébredt, s elkezdett sírni. Amint ott sírdogál, odamegy hozzá egy nagy ember.

– Miért sírsz, fiam?

– Mert nem tudom, merre menjek haza.

– Ne búsulj, fiam, elvezérellek én haza.

Megfogja a gyermek kezét, s vezeti magával. Amint mennek, egy helyt a föld megnyílik, s mennek be, a föld alá. Olyan szép, világos helyre jutottak, mintha lámpák égtek volna. Azt

mondja a nagy ember a gyermeknek:

– No, fiam, ezentúl én leszek az apád.

A gyermek apjának fogadta a nagy embert.

Az csinált neki egy kicsi szekeret, csinált neki nyilat s mindenfélét, amivel játszhat.

Egyszer azt mondja a gyermek az apjának:

– No, apám, nem játszom többet, kéne nekem egy ló s egy szekér.

– Látom, fiam, gazdálkodni akarsz – feleli az ember. – Gyere, menjünk el ketten a városba, ott van egy király s annak egy ménese. Válassz ki egy lovat, s megveszem neked.

A városban azt mondja az ember a királynak:

– Felséges király, ha van eladó lova, megvenném.

– Éppen van – mondja a király.

Bementek az istállóba, hát olyan ezüstszőrű paripák voltak ott, amilyent sose láttak, de a fiúnak egyik se tetszett.

Volt az istálló szögletében egy olyan hitvány ló, hogy mikor lefeküdt, úgy kellett föl húzni a földről. Azt mondja a fiúnak:

– No, te fiú, ha azt akarod, hogy jó lovad legyen, engem végy meg.

– Apám, ezt vegye meg nekem! – mondja a fiú az apjának.

Hazavezetik, a fiú beviszi a pajtába, s beköti. Mondja neki a lova:

– No, édes gazdám, van-e kedved egy szikrát lovagolni? A jászol végénél, a földbe ásva van egy kantár s egy nyereg, vedd ki onnan.

A fiú felkantározta, megnyergelte, s kivezette a lovát az istálló elébe. Az keresztülbukott a fején, s olyan aranyszörű paripa lett belőle, hogy különb nem volt nála.

– No, elmegyünk ebbe s ebbe a városba, a királynak van egy leánya, megkérjük neked feleségnek – szolt a paripa.

El is mentek, de az őr nem engedte be őket.

– Szorítsd meg jól a sörényemet, ügyelj, nehogy leessél! – mondja a ló, azzal úgy fölugrott, hogy egyenesen a király tornácában szállott le.

– Mi a kívánságod? – kérdi a király.

– A leányt adná nekem feleségnek!

– Tegyük egy próbát. Az én palo-

tántól az apád házáig ültess gyümölcsfákat, de úgy, hogy egyik része virágozzék, a másik része zöldüljön, s a harmadik része érjék.

Kimegy a fiú, s mondja a lovának, mit kívánt a király. Azt mondja a lova:

– Annál kisebb gondod is nagyobb legyen! Menj, feküdj le, s aludj!

Mire megvirradt, már készen volt minden. A fák egy része virágzott, másik része zsendült, harmadik része ért. Jelenti a fiú a királynak:

– Megvan, felséges atyám!

– Jól van – mondja a király –, még teszünk egy próbát. Az apád háza helyén olyan palota legyen reggelre, hogy különb legyen, mint az enyém.

Kimegy a fiú, mondja a lovának az újabb kívánságot. Azt mondja a lova:

– Annál kisebb gondod is nagyobb legyen! Menj, feküdj le, s aludj!

Kimegy a ló, belefúj egy sípba, amennyi ördög van, mind ott termett. Még nem is virradt, már készen volt a palota.

– Felséges atyám, megvan, amit kívánt – jelenti reggel a fiú.

– Nohát – mondja a király –, a palotától az apád házáig olyan aranyhidat építs, aminél nincs különb a világon.

Mikor virradt, most is készen volt minden.

A királynak nem volt mit tennie, a leányát oda kellett adnia feleségül. Mikor legjavában folyt a lakodalom, megjelent az ördög.

– Miért csaptál be? – támadt a királyra.

Mondja a király a vejének:

– Baj van. A leányomat az ördögnek ígértem, s megfogadtam, hogy nem adom másnak. Mármost mit csináljunk? Én menjek el innét, vagy pedig elpusztítod az ördögöt?

– Majd én megfelelek neki, felséges atyám!

Kimegy a fiú, s elmondja a lovának, hogy mi a baj. Azt mondja a lova:

– Hej, édes gazdám, még az ördög nem volt, már akkor tudtam, hogy vitám lesz vele. De nem baj, kimegyünk a város szélére, a többit bízd rám.

A város szélén a lóból kút lett, a fiúból merítő. Jön az ördög, megfogja a merítőt, hogy merítsen a vízből, akkor a merítő széjjelroppant.

– Ej, ez még nagyobb ördög, mint én! Nem baj, azért mégis iszom! – mondja az ördög.

Belehajolt a kútba, hogy igyék. A víz feltört a kútból, az ördögöt fölvitte a levegőbe, s mikor leesett, széjjelment porig.

Hazaindult a legény a lóval, a király mindenfelől összehívta a népeket, s lett még egyszer akkora lakodalom, hogy hét országra szólott a híre. Máig is élnek, ha meg nem haltak.

KOS PÉTER rajzai

Kedves, fáradhatatlan a tanító nénink, akinek aranyból van a szíve. Megdicsér, ha jól viselkedünk, és megint, ha valami csínyet követünk el. Vigasztal és esélyt ad, hogy kijavítsuk a rossz jegyet, és újamagyarázza a feladatot, amit nem értettünk.

Megyesi Attila, Szatmárnémeti

Itt a nyár! Itt a nyár!
Az iskola zárva már.
A tantermek üresek,
Örülnek a gyerekek.
Egymásnak búcsút intenek,
Ősszel majd újra jönnek.

Nagy Boglárka, Monó

**Bata Éva,
Érszakácsi**

Telik az idő, jön a nyár,
mindenki örömmel
vakációra vár.

Piros alma érik az ágon,
amit majd leszed
Piroska és Áron.

**Oroszhegyi Csaba Csongor
írása és rajza, Marosújvár**

Itt a vakáció, jaj, de jó,
Örül neki a sok tanuló.
Vége van az iskolának,
A tanárnő sem nagyon bánja.
Kirándulni megy az osztály,
Kell is egy kis kikapcsolódás,
Mert ha jön ismét az ősz,
Minden diák tanulásra kész.

Molnár Henrietta, Désháza

**Mátyás Andrea,
Monó**

Patakokban
nyugalom,
Erdőkben
furadalom,
Patakokban
csobbanás,
Emberekben
mulatás.

**Jimon Claudia,
Szentegyháza**

**Rehner Roland,
Szászrégen**

A nyári szünetben a nagymamához is el szoktam menni, és segítek. Délutánonként kimegyek az útra, és játszunk. Augusztus végén már mindenki várja, hogy iskolába mehessen. Már megint egy új év kezdődik, és ötödik osztályba megyünk. De nagyon rossz lesz elválni a tanító nénitől, aki oly sokat küzdött, hogy jó osztály váljon belőlünk.

Ambrus Erika, Csíkdánfalva

Meleg, nyári nap van ma,
Forrón süt a napocska.
Játszanak a gyermekek,
Örülnek a melegnek.

Pál Székely Tamás, Oroszhegy

Miklós Misu, Monó

Véget ért a tavasz,
Te is sokat szaladsz,
Kezdődik a nyaralás,
Gyere velünk, kispajtás.
Véget ért az iskola
Nagy és kicsi számára,
Kezdődik a hahota,
Minden gyerek kívánsága.

Lippai László, Zilah

A városom, a városom,
nagyon szép az én városom.
Szép, nagy házak,
jó kis boltok,
a ruhákat drágán kapod.

**Andronic Alexandra Sarolta,
Szentegyháza**

**Bálint Anasztáia,
Gyergyócsomafalva**

Itt a gyík, ott a gyík,
a köveken futkosik.
Zöld ruhája melegíti,
még az esőtől is védi.
Szép virágok tündökölnek,
nyújtanak neki rejtékhelyet.
Zivatar, ha gyorsan jönne,
odaszalad rejtekükbe.

Nagy Dalma
írása és rajza, Kovászna

Szól a madár a faágon,
Minden reggel az ágon.
Holnap lesz egy
új dalocska,
Gyere el te is,
napocska!

Szabó Andrea,
Marosvásárhely

Koncz Kriszta,
Szatmárnémeti

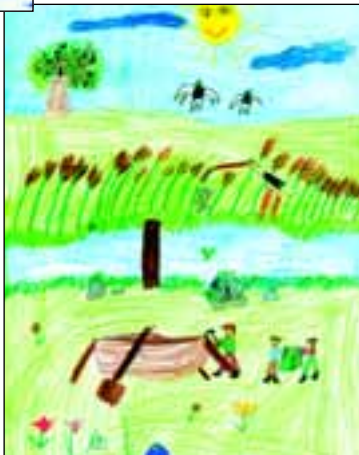
Madárháton repültem,
Sok, sok tájra kerültem,
Azt hittem, hogy álmodtam,
Pedig madárháton utaztam.
Óceánt is láttam,
Világot utaztam,
Sok barátot szereztünk,
Végül hazaértünk.

Kovács Gabriella, Zabola

Júniusban örülünk,
mert meleg van,
és süt a nap.
Sok színes pillangó
röpdös át a réten.
A gyerekek játszanak
a réten,
kinyílik a bokor,
zöldül a fű,
mindenki örvend,
mert itt a nyár.

Barta Anett, Érköbölkút

Vége van az iskolának,
Eljött már a várva várt nap.
Játszhatunk, amennyit akarunk,
De azért a tanulásra is gondolhatunk.
Én voltam már a tengeren,
Csupa izgalom volt ott az életem.
Próbáld ki te is, ha akarsz,
Vagy nézd meg az erdei patakot.
Szórakozz sokat a barátaiddal,
Élvezd az életet a vakációban!

Ambrus Krisztina, Csíkdánfalva

Ferencz Artúr

Komáromy Zsuzsa,
Kolozsvár

A villámok mi vagyunk,
Mindenkit hagyunk,
Aki velünk szembeszáll,
Meglátja, hogy pórul jár.

György Csaba Sándor,
Szamosardó

Egy szép nap, talán délután,
Mit gondoltunk, mit nem,
Menjünk el az erdőre!
El is mentünk, sokan voltunk,
Sok virágot szedtünk,
Hazajöttünk, megpihentünk,
Vacsorára rétest ettünk.

Kiss Júlia, Gógán

Kovács Bianka, Margitta

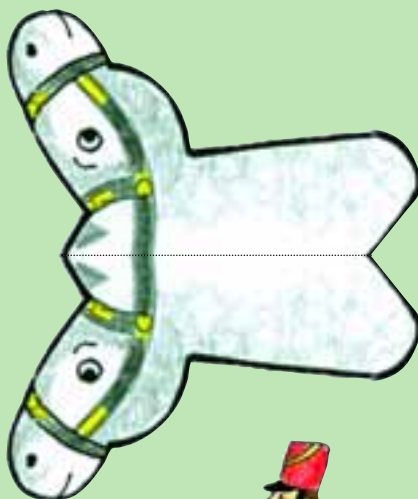
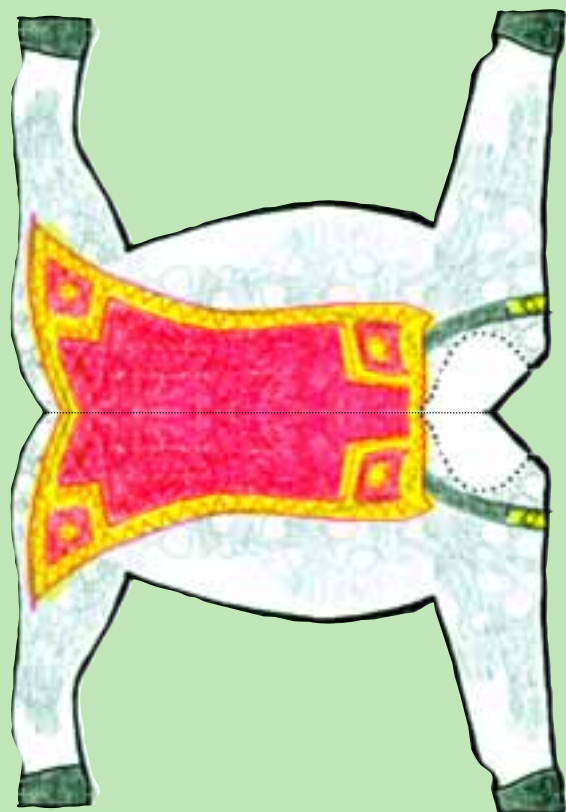
Van itt ám egy szép játszótér,
oda minden gyermek befér,
s ha a napnak vége már,
vidám szülő csak terád vár.

Tánczos Andrea, Szentegyháza

**E lapszám megjelenését támogatta
a SZÜLŐFÖLD ALAP
A határon túl élő
magyarok
megsegítéséért.**

Címlap: Csete Márk, Szalárd

NAPSUGÁR, gyermekirodalmi lap. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE fő-szerkesztő, MÜLLER KATI képszerkesztő. Arculatterv: KÖNCZEY ELEMÉR. A szerkesztőség postacíme: 400446 Cluj, Str. L. Rebreanu, Nr.58./28., C.P.137. Telefon/fax: 0264/418001. Megrendelhető a szerkesztőség címén. E-mail: napsugar@clicknet.ro A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont RO14RNCB2200000005690001 B.C.R., SUC. JUD. CLUJ S.C. NAPSUGÁR – EDITURA SRL. CUI: 210622 Készült a kolozsvári TIPOHOLDING Rt. Nyomdájában. ISSN 1221-7751 Ára 1,5 lej

GYÍ TE, GYÍ TE, TÜZES CSIKÓ!

Igazi lovunk nem sokunknak lehet, de játék igen. Vágd ki a rajzocskákat, és tórd kettőbe. A lovaknak az orrát, a nyakát a testtel, a betyárt, a huszárt derékig ragaszd össze, úgy ültess a paripára. A sörény, a farok, a kantár fonalból van.

